

Tamara Čunina

TAMARA ČUNINA je mlada sverdlovska pesnica. Pesmi je objavljala v moskovskih in sverdlovskih revijah. Prihodnje leto bo izšel ciklus njenih pesmi v skupnem zborniku sverdlovskih pesnikov. Njene pesmi so lirične, muzikalne, polne filozofskih razmišljanj o odnosu človeka do sveta.

Tamara Čunina je stara 27 let, končala je glasbeno šolo, ki se imenuje po Čajkovskem. Zdaj predava glasbo otrokom.

In znova,
ko premagaš prag
odtrgan in zgoren v megli,
bolest se razgubi,
 polagoma ugaša.
A meni nova se oglašča.

In zemlja
in porumeneli listi —
 se vrtijo.
Prepeva duša
 in srce žaluje.
In vsaka kretnja
 dokonča to polomijo.
Polet se večno
 nadaljuje.

STAR PLAKAT Sezona je končana.
Davno opustela je dvorana.
A vsakokrat,
ko mimo me zanese pot,
opazim na postaji razobešeni plakat,
ki za preteklost karte nam prodaja.
Vabi,
a sam si ne verjame,
usodi neveseli se predaja ...
Za nami čas zapira duri
in nas s seboj do jutri vzame ...
Pretekli dnevi
so nam za hrbtom ugasnili.
Ne slišimo jih več,
ker so minili.

Preteklost
kot star plakat pribit
za nami se razrašča
v megleni zid.

— — —
Vse bi biló lahko povsem drugače.
Živela bi in bi bila vesela
ob dobrem možu, ob otroškem smehu,
in ker doma bi peč prijetno grela.

Živela bi brez nepotrebne ihte,
v vasici, kjer nad reko bori ždiijo,
kjer stare ženske kar naprej regljajo,
a kmetje skoraj vedno le molčijo.

Veliko bolj bi z delom se trudila,
pomembnejše skrbi bi tam imela,
v čebrù hladnejšo vodo bi nosila,
zaradi hujših bi stvari trpela.

Bilá bi tvoja roka zanesljiva,
kot jasne zvezde noč bi razsvetlila,
bilá bi kot tropotčev list zeleni
in bi skrbno vse rane ozdravila.

S studenca polna vedra bi nosila,
povedala bi tiho misli skrite,
in v nečkah belo bi testo mesila,
in spletala lase bi v dolge kite.